

ARCIDIECÉZNÍ CHARITA PRAHA

Pomáháte nám pomáhat!

Číslo 3
17. března 2014

Milí přátelé,

další měsíc je za námi a my vám přinášíme aktuality z práce naší Charity v oblasti sociálních služeb i zahraniční pomoci. Charitou v posledních týdnech hýbe téma

pomoci Ukrajině: Charita vyhlásila veřejnou sbírku, vyslala na Ukrajinu svého zástupce a organizuje pomoc přímo na místě. Naše Charita se zapojila do pomoci zraněným v Česku v projektu MEDEVAC.

Žádná mimořádná událost však nemůže narušit chod ostatních projektů, které pokračují a nepře-

stávají poskytovat služby a pomoc těm, kdo je potřebují. O některých vás v dnešním Bulletinu také informujeme. Věřím, že vás dnešní vydání zaujme.

Přeji vám krásné jarní dny.

Mgr. Eva Hradečná
metodička sociální práce

CHARITA POMÁHÁ zraněným Ukrajincům v projektu MEDEVAC

V rámci programu humanitární pomoci MEDEVAC, který zajišťuje Ministerstvo vnitra, se v Česku léčí celkem 38 Ukrajinců zraněných během nedávných násilných střetů na Ukrajině. Arcidiecézní charita Praha poskytuje pacientům sociální servis, který jim usnadňuje orientaci v cizím prostředí.

Zraněné pacienty přivezla do Česka dopravní letadla Armády

České republiky. První skupina 27 pacientů přicestovala 27. února, dalších 11 osob pak 3. března. Léčení probíhá v několika pražských nemocnicích.

„Zranění jsou lidé nejrůznějšího věku. Od nejmladšího, kterému je sedmáct, až po muže ve věku přes šedesát let. Jde o svobodné kluky i ženaté táty od rodin s pěti dětmi. Zranění pocházejí z různých sociálních skupin. Od studentů přes dělníky až po podnikatele,“ říká koordinátorka projektu Světlana Porche z Arcidiecézní charity Praha.

Sociální asistence obnáší mj. tlumočení, drobné nákupy a zajištění kontaktu s rodinou na Ukrajině. Arcidiecézní charita Praha spolupracuje na programu MEDEVAC již od roku 2006. Během této doby pomohl MEDEVAC mnoha desítkám pacientů z Kambodže, Libye, Sýrie a dalších zemí.

Rozhovor se Světlanou Porche nejen o projektu MEDEVAC Ukrajina.

Čtěte na str. 6

CHARITA PRO UKRAJINU 2014

Charita Česká republika vyhlásila veřejnou finanční sbírku na pomoc obětem nepokojů na Ukrajině. Pomoc Charity je zaměřena na podporu zdravotnických zařízení a následnou pomoc lidem, kteří se v důsledku nepokojů dostali do stavu nouze.

Finanční dary lze posílat
na sbírkový účet

**55660022/0800,
variabilní symbol 104,**

a také zasláním SMS zprávy
ve tvaru **DMS UKRAJINA**
na číslo **87 777**.

*Cena jedné SMS je 30 Kč. Z této částky
Charita ČR obdrží 28,50 Kč.*

PREZIDENT ARCIDIECÉZNÍ CHARITY PRAHA POŽEHNAL DENNÍ STACIONÁŘ V PŘÍBRAMI

charity Praha P. Stanislav Gora spolu se dvěma kněžími z nedalekého poutního místa Svatá Hora P. Stanislavem Muzikářem a P. Davidem Horáčkem. Přítomen byl také příbramský starosta Pavel Pikrt. Ten po mši vyjádřil své uznání slovy: „Velice si vážím práce Charity!“

Alena Ženíšková, ředitelka Farní charity Příbram, poté představi-

la blíže práci této farní Charity. Zdravotní služby využívá pravidelně 250 klientů a sociální služby 300 klientů. Novinkou je práce se sociálně slabými skupinami obyvatel. Charita uvažuje o zřízení azylového domu pro bezdomovce. „Bez našeho skvělého týmu by se to ale neobešlo,“ pochválila své spolupracovnice paní ředitelka Ženíšková. □

V loňském roce rozšířila Farní charita Příbram nabídku svých sociálních služeb o Denní stacionář pro seniory. Nově zrekonstruované prostory požehnal v půlce února prezident Arcidiecézní charity Praha P. Stanislav Gora.

Stacionář se nachází v centru Příbrami na náměstí T. G. Masaryka. Zařízení vzniklo díky podpoře města v prostorách bývalé restaurace. Denní stacionář zajišťuje pomoc a podporu seniorům, kteří již nemohou

kvůli svému zdravotnímu stavu zůstat sami doma.

PŘÍBRAMSKÝ STAROSTA OCENIL PRÁCI CHARITY

Dennímu stacionáři požehnal během mše svaté prezident Arcidiecézní

STŘEDISKO POMOCI VACKOV POMÁHALO BĚHEM ZIMY LIDEM BEZ DOMOVA V PRAZE

Noclehárna Vackov, která poskytovala přes zimu krizové noclehy lidem bez domova, plánovaně končí svůj provoz 17. března.

Na provozování tohoto humanitárního projektu spolupracovala Arcidiecézní charita Praha jako jedna z partnerských organizací s Armádou spásy, Nadějí, Centrem sociálních služeb Praha, Magistrátem hlavního města Prahy a společností Jablotron, která spolufinancovala provoz noclehárny.

„Během čtyřměsíčního provozu poskytla noclehárna 10 000 noclehů 800 osobám, mužům i ženám,“ uvedl Stanislav Fiala, ředitel Azylového domu sv. Terezie. „Uvedená čísla potvrzují, že se jedná o potřebnou a využívanou službu lidem, kteří se ocitli ve svízelné životní situaci.“

Noclehárna Vackov se stala součástí systému řešení bezdomovecké otázky během zimních období v Praze a úspěšně doplňuje další aktivity Magistrátu hlavního města Prahy a neziskových organizací, které v Praze s touto cílovou skupinou pracují. □

MOZAIKA UDÁLOSTÍ Z ARCIDIECÉZE I ZE ZAHRANIČNÍCH MISÍ

„KDO SE POSTÍ, AŽ JE MILOSRDNÝ“

Desetitisíce věřících z celé České republiky se letos během postní doby účastní duchovní formace s názvem Postní almužna. Finanční obnos přibližně ve stejné výši jako je cena požitku, který si odřekli, vkládají do papírové schránky – „postničky“. Tato peněžitá postní almužna pak podpoří práci Charity ve prospěch lidí v nouzi.

ČESKÁ NEMOCNICE V UGANDĚ JE PŘIPRAVENA NA ORTOPEDICKÉ OPERACE

Dr. Geoffrey Kasaizaki z České nemocnice sv. Karla Lwagy, kterou v Ugandě provozuje Arcidiecézní charita Praha, absolvoval

jedenáctidenní stáž v nemocnici, která se specializuje na dětskou ortopedii. Naučil se řadu operačních postupů, které dosud nebyly v České nemocnici sv. Karla Lwagy prováděny. Krátce po návratu uskutečnil například syndaktylii – operaci srostlých prstů – na dětském pacientovi.

DĚTI Z AZYLOVÉHO DOMU GLORIA NA VÝSTAVĚ KOČEK

Mít domácího mazlíčka je jedno z dětských přání, které bohužel nemůžeme holkám a klukům z Azylového domu Gloria splnit. O to větší radost jim udělala návštěva 1. valentýnské výstavy koček, kterou v KC Zahrada pořádalo občanské sdružení Kočičí domov Sluníčko. Kromě domácích mazlíčků čekala děti na výstavě ještě

jedna zajímavost. Na obličejích mohly nechat namalovat masky různých zvířat.

PELIŠKY SLAVILY ÚSPĚCH V UGANDĚ

Arcidiecézní charita Praha prostřednictvím svého zástupce v Ugandě Petra Polívky měla tu čest reprezentovat spolu s Velvyslanectvím ČR v Addis Abebě naši zemi na Euro-africkém filmovém festivalu v ugandské Kampale. Česká republika byla reprezentována snímkem Pelíšky. Uvedení našeho filmu s návštěvou přibližně 450 diváků se setkala s mimořádně pozitivním ohlasem publika.

AKTUÁLNĚ z Běloruska

KOUZELNÝ DÁREK od dárců z ČESKÉ REPUBLIKY

Marina Sněžkova, vychovatelka ve školní družině, nám napsala o výletu dětí z programu Adopce na dálku* do Minsku:

„Konečně se uskutečnilo to, na co se děti z naší farnosti svatého Ondřeje v Lyntupech tak dlouho těšily: výlet do hlavního města Minsku. K největším zážitkům patřila zoologická zahrada. Žijeme v malé vesničce, kde vidáme pouze domácí zvířata, a tak ta, která jsme spatřili v zoo, na nás udělala obrovský dojem. Děti na vlastní oči viděly např. velblouda, lamu, opice, dikobraza, divokého lva nebo klidně pospávajícího medvěda. Z rozmanitých druhů ryb až oči přecházely. Kromě zoologické zahrady jsme shlédli nádherné vystoupení v delfináriu „Nemo“. Show delfínů v nás zanechala ne-

zapomenutelný dojem a nabila nás radostí a energií, s jejíž zásobou vystačíme na dlouho.

Nakonec dětem z těch všech zážitků vyhládlo, a tak jsme všichni společně navštívili báječnou restauraci. Pan vrchní uvedl celou naši skupinu, skládající se ze 47 osob, do útulné místnosti, kde jsme si pochutnali na znamenité pizze a džusu.

Na zpáteční cestě se autobusem rozléhal veselý zpěv. Děti spolu s vedoucími, sestrami Lucií a Antonií, zpívaly veselé písničky, aby poděkovaly Bohu za tento nádherný den.

Děk za tento čarovný dárek patří všem dárcům z České republiky.“

DO ŠKOLY CHODÍ PĚŠKY A BOS 4 KM. ZA MOŽNOST CHODIT DO ŠKOLY JE VDĚČNÝ.

Desetiletý Moses z Nakifumy je jedním z mnoha dětí, které podporují čeští dárci ve vzdělání prostřednictvím programu **Adopce na dálku**[®]. Povídali jsme si s ním, abychom zjistili, jak vypadá jeho domov a škola i jak probíhá jeho všední den.

Vesnická škola, kterou Moses navštěvuje, je postavena z nepálených cihel. Místo omítky se použilo bahno smíchané s kravským trusem. Podlaha je hliněná. Většina tříd je bez dveří a okna jsou zakrytá dřevem, aby se v místnosti udržel chladný stín. „Naše škola je velmi dobrá, některé mají zdi třeba jen z fošen,“ pochvaluje si Moses. Ve třídě je 50 žáků. Na sobě mají školní uniformu s nášivkou se jménem školy. O své uniformě Moses prohlašuje: „Je to moje nejlepší oblečení. Proto v ní chodím i do kostela.“

Děti ve třídě sedí na lavičkách kolem stolu uprostřed. „Můj kamarád z jiné školy sedí a píše na zemi. Dokonce část výuky probíhá venku pod stromem,“ vyzdvihuje Moses znovu dobrou kvalitu své školy.

VELKÉ PRÁZDNINY V PROSINCI

Ugandský školní rok má tři trimestry. Moses vysvětluje: „Škola mi začíná v únoru a končí v prosinci. Mezi jednotlivými trimestry mám tři týdny prázdnin. Hlavní prázdniny jsou na přelomu roku.“ O prázdninách pomáhá Moses s domácími pracemi a pracuje také na zahrádce. „Pořád je co dělat. Ale čas zbyde i na hry s kamarády v okolí.“

Protože Moses žije ve vesnické oblasti, musí se do školy dostávat sám. Tedy pěšky. A bos. Denně urazí asi 4 km.

V PŮL ŠESTÉ PĚŠKY DO ŠKOLY

Naše další otázka směřuje k průběhu běžného dne. „Vstanu v pět, nanosím vodu ze studny a pokli-

dím pozemek,“ začíná s popisem školy. „V půl šesté vyrážím do školy. Tam jsem zhruba v sedm a začnu pomáhat s úklidem školního pozemku a ve třídě. Výuka začíná v osm a trvá do tří odpoledne.“

CHÝŠE Z BLÁTA A RÁKOSU

Moses bydlí jako většina lidí na vesnici v chýši uplácené z bláta, rákosu a vyztužené klacky. Střecha je došková. Moses popisuje: „Na zeď a podlahu jsme přidali kravský trus, aby se nám tu tolik neprášilo.

Uvnitř máme dvě části oddělené plátnem, jednu pro nás děti a druhou pro rodiče. Také tu s námi spí naše slepice.“

Po škole si Moses hraje se sourozenci. Těm mladším se snaží pomoci s učením. V šest večer opět nanosí vodu, přivede zvěř z pastvy a nanosí dříví z lesa. „To vše mi zabere tak dvě hodinky, pak se opláchnu, udělám úkoly do školy a v půl desáté máme večeři. Po ní pomohu umýt nádobí a chystám se jít spát,“ uzavírá Moses. □

VZDĚLÁNÍ PRO RITAH A DAVIDA

Adopce na dálku[®] pomohla již více než 31 tisícům dětí. Prokázala svoji efektivitu v pomoci nejchudším žákům a studentům v jejich vzdělávání. Zapojte se do pomoci i vy. Darujte vzdělání například těmto studentům:

Ritah Namusisi, 12 let

David Ssemugabi, 20 let

POMOC SMĚŘUJÍCÍ DO KODAIKANALSÝCH HOR

Shenbaganur je malá vesnička v indických Kodaikanalských horách. Tato oblast představuje populární turistickou destinaci. Ve srovnání s tropickými vedry sousedních regionů jižní Indie těží z čistého horského vzduchu a příjemného svěžího klimatu. Od 60. let minulého století si zde staví svá dovolenková sídla indická elita, což napomáhá celkovému rozvoji oblasti. Nicméně v odlehlých horských končinách pořád žijí vesničané v nuzných podmínkách.

Domov lásky sv. Františka Xaverského v Shenbaganuru tvoří komplex škol a internátu. Jeho cílem je nabídnout příležitost ke vzdělání dětem chudým, osiřelým, dětem z nižších kast či zaostalejších kmenů, potomkům uprchlíků ze Srí Lanky. Tyto opomíjené děti tvoří až 80 % žáků. Otec Xavier Raj, ředitel Domova, popisuje jednu ze základních idejí své organizace takto: „Pro tyto děti má nesmírnou váhu akceptování společností. Když se cítí být přijaty a oceněny, jsou více motivované se učit, dosahují lepších výsledků, v budoucnu jsou schopny více prospět svému okolí.“

POMOC FORMOU ADOPCE NA DÁLKU* I PŘÍMÁ FINANČNÍ PODPORA

Charita Praha s touto organizací spolupracuje již 14 let, momentálně v Domově podporuje tři stovky žáků a studentů prostřednictvím Adopce na dálku*. Na rok 2013 do

Shenbaganuru putovalo z Prahy navíc 200 000 Kč, které byly využity na chod Domova. Za více než polovinu příspěvku se nakoupily

Pokud vás tento projekt zaujal a rádi byste podpořili další obdobné projekty, můžete přispět finančním darem v jakékoli výši na náš účet číslo 749011/0100, variabilní symbol 20960. Děkujeme.

potravin a dřeva na topení – Domov leží ve výšce 2 tisíce metrů nad mořem a v rozporu s naší představou tropické Indie zakouší opravdu chladné zimy. Další část příspěvku putovala na pravidelnou roční údržbu. Vždy během letních prázdnin probíhá bílení zdí Domova a spravuje se poškozený či opotřebovaný nábytek. Zbytek příspěvku posloužil na nákup základních osobních potřeb pro studenty, kteří přicházejí z nejnuznějších poměrů. Nakoupila se pro ně například zásoba mýdel, zubních kartáčků či neodmyslitelný olej na úpravu vlasů.

VŠESTRANNÝ ROZVOJ STUDENTŮ

Díky českým dárcům bylo možné zabezpečit vloni tyto nevyhnutelné provozní náklady pro Domov. Ušetřilo se tak více peněz na různé akce pro studenty – přednášky, sportovní utkání, oslavy nebo třeba zorganizování dne darování krve či výsadby stromů. Otec Xavier Raj věří, že právě vyvážením přísné disciplíny a pestřejšího inspirativního programu zabezpečí všestranný rozvoj svých studentů a podaří se mu vychovat občany, kteří se dobře uplatní ve společnosti.

Nikdy předtím mě MEDEVAC tolik neobohatil, neposílil a zároveň nevyčerpal, jako MEDEVAC Ukrajina

Arcidiecézní charita Praha je partnerem Ministerstva vnitra při zajišťování sociální asistence pacientům léčícím se v projektu MEDEVAC. Koordinaci této práce má na starosti SVĚTLANA PORCHE, ředitelka Střediska Migrace. Požádali jsme ji o rozhovor.

❑ Jaký je projekt MEDEVAC Ukrajina?

Ukrajinský MEDEVAC je úplně jiný než všechny předešlé. Nikdy nebylo v léčení tolik osob najednou, nikdy nebyly postiženy takovými těžkými druhy zranění, nikdy nepřijelo tolik dospělých osob najednou. Je to ve všech směrech náročné. No a samozřejmě pro mě je to vše znásobeno skutečností, že jde o moji rodnou zemi.

❑ Jak tento MEDEVAC Charita organizačně zajišťuje? Museli jste najmout velký počet externích pracovníků?

Ne, nenajali jsme téměř nikoho, jen jednu sociální pracovníci na dohodu o provedení práce a několik tlumočnicků. Veškerou sociální a koordinační práci zajišťují kmenoví pracovníci Střediska Migrace.

❑ Média o příjezdu pacientů informovala údajně dříve, než byla vládou schválena tato etapa.

Ano. A masa lidí byla hned připravena pomoci. Ukrajinská komunita je jedna z nejpočetnějších v Čechách, a navíc Praha pojme nejvíc cizinců ze všech regionů. V nemocnicích pracují ukrajinskí lékaři, zdravotní sestry, nižší

zdravotnický personál i uklízečky. V podstatě od první chvíle začaly k pacientům chodit proudy návštěv. Zapojila se spousta aktérů, kteří někdy navzájem spolupracovali, někdy o sobě věděli, jindy ne. Všichni mají dobré úmysly. Nikdo se ale nezamýšlí nad tím, že může narušit chod nemocnice, návštěvní hodiny, klid zraněných a klid ostatních pacientů.

Naší úlohou je tlumit ohně. Snažit se vysvětlovat všem navzájem, že není záměrem nikoho ze zúčastněných porušovat pravidla. Společná myšlenka je zkrátka tak velká a tak silná, že v tuto chvíli ukázala velkou soudržnost a solidaritu všech aktérů.

❑ Můžete přiblížit druhy zranění, kterými jsou pacienti postiženi?

Ukrajinský MEDEVAC je o bolesti. Jsou zde zranění, která si člověk žijící v míru neumí představit, dokud je neuvidí. Mnoho střelných zranění. Setkáte se třeba s člověkem, který vypadá zdravý, nic mu není. Když zvedne tričko, zjistíte, že měl pět kulek zasázeno v plicích, v břichu, v nohou. Celý tento MEDEVAC je pro mě vyčerpávající, ale obohacující zároveň. Děkuji Bohu, že mohu být součástí toho všeho.

❑ Jak se bude podle vás situace na Ukrajině vyvíjet dál?

To nemůžu předvídat. Situace není zdaleka vyřešena. Když mi lidé tuto otázku pokládají, žádám každého, ať se modlí nebo alespoň vysílá pozitivní myšlenky. V tuto chvíli je to pro mě to nejdůležitější, protože vidím, jak se materializuje myšlenka tady na místě, kolik lidí to spojuje.

❑ MEDEVAC Ukrajina je bezesporu jedinečný ze všech projektů Střediska Migrace – svým rozsahem i významem. Bude Středisko Migrace po této zkušenosti jiné?

Jsem přesvědčena, že každý náš klient nás posouvá dál. Nedá se říct, že MEDEVAC je v tomto výjimkou. Nicméně je pravda, že nám hodně rozšířil obzory, otevřel oči ve věcech, které dosud nebyly v obdobných projektech přítomné. Osobně musím říct, že mě žádný jiný MEDEVAC tolik neobohatil, neposílil, a zároveň nevyčerpal, jako tento.

Nezkrácenou verzi rozhovoru najdete na www.praha.charita.cz.